

Projekt uchwały Nr 296/11/21
Data rej. 09 03 21
Data skier. do Komisji
Spodziewany termin sesji 11.03.21

**UCHWAŁA NR
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO**

z dnia 2021 r.

**w sprawie wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie
na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 5 marca 2021 r.
nr P-1.4131.50.2021.EM**

Na podstawie art. 86 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1668) uchwała się, co następuje:

§ 1. Wnosi się skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 5 marca 2021 r. nr P-1.4131.50.2021.EM o stwierdzeniu nieważności uchwały nr XXII/263/21 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 28 stycznia 2021 r. w sprawie przyjęcia stanowiska wspierającego kobiety na Pomorzu Zachodnim.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca
Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego
Maria Ilnicka – Mądry

*Zwójbaas psł
względu janku.*
dr hab. Mariusz Bizioński
prof. Uniwersytetu SWPS
KATEDRA PRAWNY
WA - 7444

Uzasadnienie

Przedmiotem skargi jest rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 5 marca 2021 r. nr P-1.4131.50.2021.EM o stwierdzeniu nieważności uchwały nr XXII/263/21 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 28 stycznia 2021 r. w sprawie przyjęcia stanowiska wspierającego kobiety na Pomorzu Zachodnim.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze Województwu Zachodniopomorskiemu przysługuje prawo wniesienia skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego. Tryb wnoszenia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze wojewody reguluje art. 86 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1668). Z przepisów tych wynika, że województwo jest uprawnione do wniesienia skargi w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego. Podstawą wniesienia skargi jest uchwała Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego. Rozstrzygnięcie nadzorcze wpłynęło do Urzędu Marszałkowskiego w dn. 8 marca 2021 r. Termin do wniesienia skargi w niniejszej sprawie upływa w dniu 7 kwietnia 2021 r.

Uchwałą nr XXII/263/21 z dnia 28 stycznia 2021 r. sejmik przyjął stanowisko w obliczu wydania przez Trybunał Konstytucyjny wyroku z dn. 22 października 2020 r. o sygn. K 1/20 oraz jego publikacji. W wyroku tym orzeczono o niezgodności art. 4a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz.U. 1993 r. nr 17 poz. 78 ze zm.) z art. 38 w zw. z art. 30 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Skutkiem tego wyroku była utrata mocy przez art. 4a ust. 1 pkt 2 ww. ustawy, która nastąpiła z dniem 27 stycznia 2021 r. Mając na względzie fakt, że konsekwencją wyroku było zawężenie katalogu sytuacji, w których dopuszczalne jest przerwanie ciąży, sejmik wyraził solidarność z kobietami na Pomorzu Zachodnim, które zmanifestowały publicznie swój stosunek do polityki państwa w zakresie prokreacji. Sejmik stwierdził, że kobietom, które mogą znaleźć się w trudnej sytuacji życiowej czy formalno-prawnej, należy się wsparcie. W związku z tym, zwrócił się do Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego o przeznaczenie określonej kwoty na opracowanie i realizację stosownego programu przez organizacje pozarządowe. Sejmik zaapelował do innych jednostek samorządu terytorialnego z terenu województwa zachodniopomorskiego o podejmowanie podobnych działań.

Organ nadzoru nie kwestionuje kompetencji sejmiku do podejmowania tzw. uchwał stanowiskowych co do zasady. Zarzuca jednak sejmikowi wykroczenie poza swoje kompetencje, co polegać ma na podjęciu uchwały bez należytej podstawy prawnej. Organ stwierdził, że przedmiot uchwały dotyczy sprawy o charakterze ogólnokrajowym, podczas gdy w świetle art. 2, art. 14 ust. 1 i art. 18 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa, do kompetencji samorządu województwa należą wyłącznie sprawy o charakterze wojewódzkim.

Stanowisko organu jest nieprawidłowe. Oczywiście jest, że uchwały stanowiskowe (intencyjne) kierowane są do podmiotów zewnętrznych i mogą wyrażać apel o podjęcie działań leżących poza kompetencjami sejmiku. Jednocześnie, w ocenie sejmiku, dopuszczalnym jest podejmowanie uchwał stanowiskowych w sprawach, których rozstrzygnięcie należy do decyzji innych podmiotów, albo które w ogóle nie leżą w kompetencjach organów władzy publicznej – byleby dotyczyły one (bezpośrednio lub pośrednio) spraw leżących w kompetencjach samorządu wojewódzkiego. Tymczasem nie ulega wątpliwości, że do spraw samorządu województwa należą m.in. zadania z zakresu promocji i ochrony zdrowia, pomocy społecznej, wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej oraz polityki prorodzinnej, co wynika wprost z art. 14 ust. 1 pkt 2, 4a–5 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa. Kwestia dostępu do zabiegu przerywania ciąży oraz pomocy kobietom, które spodziewają się urodzenia lub urodziły dziecko z ciężką wadą lub nieuleczalną chorobą, mieszczą się zatem w zakresach zadań samorządu województwa.

Organ nadzoru zarzuca sejmikowi wykroczenie poza kompetencje określone w art. 163 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz działanie sprzeczne z art. 190 ust. 1 Konstytucji, polegające na zakwestionowaniu mocy obowiązującej i ostateczności orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego. Powyższe ma stanowić o naruszeniu przez uchwałą art. 7 Konstytucji RP.

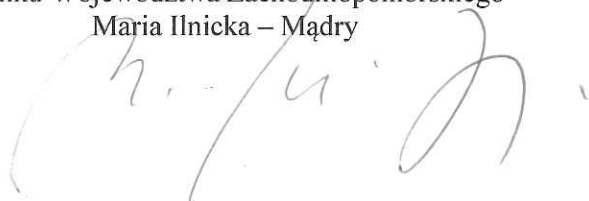
Przytoczony zarzut nie znajduje uzasadnienia w przepisach prawa. Sejmik wyraził solidarność z kobietami, które manifestują swoje krytyczne zdanie w kwestii sentencji kontrowersyjnego orzeczenia, jego uzasadnienia oraz motywów podjęcia. Działanie sejmiku nie może stanowić naruszenia ww. przepisów Konstytucji, albowiem nie prowadzi w żadnym wymiarze do utraty przez orzeczenie mocy obowiązującej, jak również nie stanowi odmowy stosowania orzeczenia przez sejmik. Dodać należy, że sejmik województwa nie jest adresatem normy, która była przedmiotem badania przez Trybunał Konstytucyjny, a w konsekwencji – nie może „stosować” lub „nie stosować” wyroku. Skutkiem przyjęcia uchwały nie było i nie mogło być zatem wkroczenie w kompetencje innych organów władzy albo zakwestionowanie tych kompetencji. Podjęcie uchwały mieściło się natomiast w prawie uczestnictwa samorządu terytorialnego w sprawowaniu władzy publicznej, wyrażonego w art. 16 ust. 2 Konstytucji RP.

Organ nadzoru argumentuje ponadto, że zawnioskowanie przez sejmik do zarządu o przeznaczenie kwoty 100 tys. zł na opracowanie oraz realizację przez organizacje pozarządowe programu pomocy stoi w sprzeczności z art. 5a ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. 2020 r. poz. 1057 ze zm.), albowiem pomoc ta nie została ujęta w „Programie współpracy Województwa Zachodniopomorskiego z organizacjami pozarządowymi na rok 2021” (uchwała sejmiku nr XXI/244/20 z dnia 3 grudnia 2020 r.).

Również w tym zakresie argumentację organu nadzoru uznać należy za bezzasadną. Z uregulowanego w art. 5a ust. 1 ww. ustawy obowiązku przyjęcia rocznego programu współpracy nie wynika zakaz występowania przez sejmik z wnioskiem o przeznaczenie określonej kwoty na opracowanie i realizację programu pomocy przez organizacje pozarządowe w drodze odrębnej uchwały – zwłaszcza w sytuacji, gdy potrzeba opracowania programu pomocowego jest wynikiem zdarzeń, które nie mogły zostać przewidziane w chwili uchwalania programu rocznego.

Mając na uwadze, że zarzuty sformułowane w rozstrzygnięciu nadzorczym Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 5 marca 2021 r. nr P-1.4131.50.2021.EM są nieuzasadnione, konieczne jest wniesienie na ten akt skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Powyższe poprzedzone jest zaś podjęciem przez sejmik uchwały w tym przedmiocie.

Przewodnicząca
Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego
Maria Ilnicka – Mądry

WOJEWODA
ZACHODNIOPOMORSKI

Szczecin, dnia 05 marca 2021

P-1.4131.50.2021.EM

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 82 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2020 r., poz. 1668, poz. 1378)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXII/263/21 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 28 stycznia 2021 r. w sprawie przyjęcia stanowiska wspierającego kobiety na Pomorzu Zachodnim.

Uzasadnienie

W dniu 28 stycznia 2021 r. Sejmik Województwa Zachodniopomorskiego podjął uchwałę XXII/263/21 w sprawie przyjęcia stanowiska wspierającego kobiety na Pomorzu Zachodnim. Do Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie akt ten wpłynął w dniu 3 lutego 2021 r.

W § 1 kwestionowanej uchwały Sejmik Województwa Zachodniopomorskiego postanowił przyjąć stanowisko wspierające kobiety na Pomorzu Zachodnim. W myśl natomiast §2 tego aktu *stanowisko, o którym mowa w §1 stanowi załącznik do niniejszej uchwały.*

W ocenie organu nadzoru podejmując uchwałę Nr XXII/263/21 w sprawie przyjęcia stanowiska wspierającego kobiety na Pomorzu Zachodnim organ stanowiący Samorządu Województwa Zachodniopomorskiego uczynił to z istotnym naruszeniem prawa, ze względów omówionych poniżej.

Jako materialnoprawną podstawę podjęcia uchwały Nr XXII/263/21 Sejmik wskazał przepis §10 pkt 6 Załącznika do uchwały Nr VIII/92/19 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 28 czerwca 2019 r. w sprawie przyjęcia Statutu Województwa Zachodniopomorskiego (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2019 r., poz. 4229 z późn. zm.), w myśl którego *do wyłącznych kompetencji stanowiących Sejmiku, poza wskazanymi w ustawie, należą występowanie z wnioskami, apelami lub zajmowanie stanowisk w sprawach publicznych.*

W ocenie organu nadzoru, unormowanie to nie upoważnia organu stanowiącego Samorządu Województwa Zachodniopomorskiego do podejmowania dowolnych apeli i zajmowania stanowisk w każdej sprawie. Dyspozycja §10 pkt 6 Statutu Województwa Zachodniopomorskiego nie może być bowiem interpretowana w oderwaniu od norm ustanowionych przez polskiego prawodawcę w aktach wyższego rzędu.

Przede wszystkim należy mieć na uwadze, że oceny zgodności z prawem uchwały Nr XXII/263/21 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 28 stycznia 2021 r. w sprawie przyjęcia stanowiska wspierającego kobiety na Pomorzu Zachodnim (jak też każdego

aktu organu administracji publicznej) trzeba dokonywać z uwzględnieniem art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej¹, który stanowi, że *organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa*. Oznacza to, że organy władzy publicznej mogą podejmować tylko te działania, na które zezwala im prawo. Jak wskazał Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 27 maja 2002 r., sygn. akt K 20/01(OTK-A 2002 r., z. 3, poz. 34), normę zawartą w art. 7 Konstytucji RP należy odczytywać jako zakaz domniemywania kompetencji organu, a więc nakaz, dyrektywę "interpretacji przepisów kompetencyjnych w sposób ścisły i z odrzuceniem w odniesieniu do organów władzy publicznej zasady: co nie jest zakazane, jest dozwolone". A zatem, sejmik województwa jako organ administracji publicznej, chcąc podjąć jakieś działanie, musi znaleźć normę prawną wyraźnie zezwalającą na takie działanie, która określa kompetencje, zadania i tryb postępowania, wyznaczając tym samym granice jej aktywności.

W myśl konstytucyjnej zasady legalizmu, czynność organu samorządu terytorialnego w sytuacji, gdy brak jest normy ustawowej konkretnie i wprost upoważniającej go do jej podjęcia, musi nieuchronnie prowadzić do wniosku, że działanie to jest oczywiście sprzeczne z prawem, albowiem nie znajduje umocowania prawnego.

W ugruntowanym orzecznictwie sądów administracyjnych podkreśla się nielegalność uchwał i innych aktów jednostek samorządu terytorialnego, które wykraczają poza zadania powierzone im w ustawie i to niezależnie od nazwy wydanego aktu, bądź jego normatywnego, czy pozanormatywnego charakteru. Przykładowo, w wyroku z dnia 7 grudnia 2009 r., sygn. akt I OSK 716/09, Naczelny Sąd Administracyjny stwierdzając nieważność uchwały wyrażającej zaniepokojenie działaniami Prokuratury wobec wójta, zaakcentował, że właściwość organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego, a więc organu o charakterze kolegialnym, we wszystkich sprawach pozostających w zakresie działania tej jednostki należy rozumieć jako działalność polegająca na stanowieniu prawa miejscowego i działalność kontrolną, co generalnie nie wyklucza działań o charakterze intencyjnym, pod jednym wszakże warunkiem – że pozostaje ono w granicach zadań jednostki samorządu terytorialnego przewidzianych w przepisach prawa.

Jakkolwiek powołany wyrok odnosi się do działalności rady gminy, to bezspornie znajduje zastosowanie do działalności organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego wszystkich szczebli, tj. gminy, powiatu i samorządu województwa.

Każda czynność organu jednostki samorządu terytorialnego musi się mieścić w ramach jego ustawowo określonego zakresu działania, według przypisywanej mu z mocy prawa właściwości. Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy o samorządzie województwa *organy samorządu województwa działają na podstawie i w granicach określonych przez ustawy*. W myśl natomiast art. 2 ust. 2 tej ustawy *do zakresu działania samorządu województwa należy wykonywanie zadań publicznych o charakterze wojewódzkim, niezastrzeżonych ustawami na rzecz organów administracji rządowej*. Są to sprawy wynikające z przepisów prawa, nakładających na władze publiczne określone uprawnienia lub obowiązki o charakterze wykonawczym, których realizacja następuje na obszarze danej jednostki samorządu terytorialnego. Z kolei, w art. 14 ust. 1 ustawy o samorządzie województwa prawodawca wskazał, że samorząd województwa wykonuje zadania o charakterze wojewódzkim określone ustawami, wymieniając jednocześnie sfery objęte tymi zadaniami.

Z uwzględnieniem przywołanych regulacji dotyczących obszaru zadań samorządu województwa należy zatem analizować zakres uprawnień jego organu stanowiącego. Na takie rozumienie kompetencji sejmiku województwa wskazuje brzmienie art. 18 ustawy

¹ Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.).

o samorządzie województwa, w którym prawodawca określił zakres spraw zastrzeżonych do wyłącznej właściwości sejmiku województwa, który odnosi się do działań przypisanych ustawowo samorządowi województwa.

Nie ulega wątpliwości, że w świetle przywołanych przepisów ustawy o samorządzie województwa poza granicami właściwości samorządu województwa, a więc również jego organów, znajdują się sprawy ogólnokrajowe, czy należące na mocy ustaw szczególnych do właściwości innych organów samorządowych, państwowych lub organizacji społecznych (por. wyroki: Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 września 2017 r., sygn. akt I OSK 1066/17, Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 lipca 2020 r., sygn. akt VIII SA/Wa 42/20).

W świetle powołanych w niniejszym rozstrzygnięciu rozważań dotyczących ciężącego na sejmiku województwa, podobnie jak na każdym organie administracji publicznej, obowiązku kierowania się w swej działalności zasadą legalizmu, jak też przyznanych mu przez ustawodawcę uprawnień, nie może budzić wątpliwości, że ani w zawartym w art. 14 ust. 1 ustawy o samorządzie województwa wykazie zadań samorządu województwa, ani w katalogu kompetencji sejmiku określonym w art. 18 tego aktu nie mieści się sprawa, która jest przedmiotem kwestionowanego stanowiska Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego.

W akcie tym czytamy bowiem, że Sejmik Województwa Zachodniopomorskiego w odniesieniu do wyroku Trybunału Konstytucyjnego, zabierającego kobietom prawo do decydowania o własnym losie w dramatycznych życiowych sytuacjach, solidaryzuje się z kobietami na Pomorzu Zachodnim, które manifestują w obronie prawa wyboru i decydowania o własnym życiu. W obliczu zagrożenia wielu kobiet na Pomorzu Zachodnim, które mogą znaleźć się w dramatycznej sytuacji, nie tylko życiowej, ale i formalno-prawnej, Sejmik Województwa Zachodniopomorskiego uważa, że należne jest im wsparcie.

Manifestacje, dla których Sejmik Województwa Zachodniopomorskiego zadeklarował wsparcie kwestionowaną uchwałą, były związane z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego, które ma moc powszechnie obowiązującą i jest ostateczne, o czym wprost stanowi art. 190 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Te dwa nieodłączne przymioty orzeczeń Trybunału powodują, że żaden organ władzy publicznej – nie może w kwestii rozstrzygniętej przez Trybunał Konstytucyjny zająć stanowiska odmiennego niż wyrażone w orzeczeniu sądu konstytucyjnego. Jak podnosi Naczelny Sąd Administracyjny w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 7 grudnia 2009 r., sygn. akt I OPS 9/09, użyte przez ustrojodawcę określenie "moc powszechnie obowiązująca" przybliży walor wyroków Trybunału do źródeł prawa powszechnie obowiązującego w rozumieniu art. 87 ust. 1 Konstytucji, w zakresie dotyczącym kręgu adresatów, którzy powinni zapadłe judykaty respektować i dokonywać ich wdrożenia (implementacji). A zatem, w świetle ww. przepisu Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, żaden z organów administracji publicznej, w tym Sejmik Województwa Zachodniopomorskiego, nie jest uprawniony do kontestowania orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego zapadłego w dniu 22 października 2020 r. Ewentualne, prawnie dopuszczalne działania, które mogą nastąpić w efekcie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego należą do wyłącznej właściwości ustawodawcy krajowego.

Należy także zwrócić uwagę na istotną okoliczność, a mianowicie, materia, która była przedmiotem orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 22 października 2020 r., dotyczyła spraw uregulowanych w ustawie z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. Nr 17, poz. 78, ze zm.). Sprawy te pozostają poza zakresem działania samorządu województwa.

Ponadto, w niniejszej sprawie wskazać należy, że w treści stanowiska wyartykułowanego w załączniku do uchwały Nr XXII/263/21, Sejmik zawniósł do Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego o przeznaczenie kwoty 100 tys. zł na opracowanie oraz realizację przez organizacje pozarządowe programu pn. „Program wsparcia kobiet na Pomorzu Zachodnim” polegającego m.in. na pomocy prawnej i psychologicznej dla kobiet dotkniętych skutkami wprowadzonego prawa.

Ustosunkowując się do powyższego wskazania wymaga, że zagadnienia dotyczące współpracy samorządu województwa z organizacjami pozarządowymi, sejmik określa - w oparciu o art. 5a ust. 1 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie² - w drodze uchwały w sprawie rocznego programu współpracy z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3 tej ustawy. W myśl tego unormowania *Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego uchwala, po konsultacjach z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3, przeprowadzonych w sposób określony w art. 5 ust. 5, roczny program współpracy z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3. Roczny program współpracy jest uchwalany do dnia 30 listopada roku poprzedzającego okres obowiązywania programu. Z kolei, zgodnie z art. 5a ust. 4 cyt. ustawy Roczny program współpracy z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3 zawiera w szczególności:*

- 1) cel główny i cele szczegółowe programu;
- 2) zasady współpracy;
- 3) zakres przedmiotowy;
- 4) formy współpracy, o których mowa w art. 5 ust. 2;
- 5) priorytetowe zadania publiczne;
- 6) okres realizacji programu;
- 7) sposób realizacji programu;
- 8) wysokość środków planowanych na realizację programu;
- 9) sposób oceny realizacji programu;
- 10) informację o sposobie tworzenia programu oraz o przebiegu konsultacji;
- 11) tryb powoływania i zasady działania komisji konkursowych do opiniowania ofert w otwartych konkursach ofert.

Z powołanych przepisów wynika, że kwestie dotyczące powierzania zadań publicznych organizacjom pozarządowym oraz podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 3 ustawy, określenie priorytetowych zadań oraz kwot przeznaczonych na ich sfinansowanie, winny być uregulowane w uchwale w sprawie rocznego programu współpracy z tymi podmiotami, nie zaś - jak w niniejszej sprawie - w uchwale zawierającej stanowisko organu stanowiącego samorządu województwa w kwestiach publicznych.

Realizując dyspozycję ww. normy Sejmik Województwa Zachodniopomorskiego przyjął „Program współpracy Województwa Zachodniopomorskiego z organizacjami pozarządowymi na rok 2021” (uchwała Nr XXI/244/20 z dnia 3 grudnia 2020 r.). W załączniku do ww. Programu Sejmik określił priorytetowe zadania oraz wysokość środków planowanych na ich realizację, wśród których brak jest zadania, o którym mowa w kwestionowanym stanowisku Sejmiku.

Niewątpliwie, samorząd terytorialny uczestniczy w sprawowaniu władzy publicznej, o czym przesądza art. 16 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, jednak - zgodnie

² Ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2020 r., poz. 1057).

z art. 163 ustawy zasadniczej, jest on upoważniony do wykonywania wyłącznie tych zadań, które nie zostały zastrzeżone do właściwości innych organów władz publicznych. I jeśli nawet intencją Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego w omawianej sprawie było jedynie wyrażenie opinii, zaakcentowanie stanowiska większości radnych w kwestii manifestacji związanych z ww. orzeczeniem, to z pewnością, celu tego Sejmik nie powinien osiągać w trybie i w formie do tego nieprzeznaczonej.

Reasumując, organ nadzoru nie kwestionuje co do zasady uprawnienia Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego wynikającego z §10 pkt 3 Statutu do zajmowania stanowiska w określonej kwestii, lecz może to nastąpić wyłącznie wówczas, gdy istnieje konkretny przepis prawa materialnego upoważniający go do podjęcia uchwały dotyczącej danego zagadnienia, a takiego przepisu w rozpoznawanej sprawie nie sposób się dopatrzeć.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzić należy, że Sejmik Województwa Zachodniopomorskiego nie był upoważniony do podjęcia uchwały Nr XXII/263/21 z dnia 28 stycznia 2021 r. w sprawie przyjęcia stanowiska wspierającego kobiety na Pomorzu Zachodnim. Działając bez podstawy prawnej Sejmik rażąco naruszył prawo, w szczególności art. 7, art. 190 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 2, art. 14 ust. 1 i art. 18 ustawy o samorządzie województwa oraz art. 5a ust. 1 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Mając na względzie przedstawioną w niniejszym rozstrzygnięciu argumentację, stwierdzić należy, że uchwała Nr XXII/263/21 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 28 stycznia 2021 r. w sprawie przyjęcia stanowiska wspierającego kobiety na Pomorzu Zachodnim, w sposób istotny narusza obowiązujący porządek prawny, a tym samym stwierdzenie jej nieważności jest konieczne i w pełni uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego, w terminie 30 dni od dnia otrzymania przedmiotowego rozstrzygnięcia. Zgodnie z art. 82a ust. 1 ustawy o samorządzie województwa, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu samorządu województwa wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

otrzymują:

- Sejmik Województwa Zachodniopomorskiego,
- aa.